

Kodeks Dobrych Praktyk obowiązujących w Żłobku TROSKLIWE MISIE w Gostyni.

1. Kodeks jest – poza Polityką ochrony dziecka przed krzywdzeniem – drugim, pomocniczym narzędziem zabezpieczenia szeroko pojętego dobra dziecka na terenie żłobka.
2. Treść kodeksu to opis prawidłowych sposobów postępowania opiekuna wobec dziecka w różnorodnych sytuacjach, jakie mają miejsce w żłobku.
3. Przedstawione w kodeksie zasady prawidłowego postępowania opiekuna w grupie dziecięcej w żłobku nawiązują do istotnych treści Konwencji Praw Dziecka oraz standardów opieki nad małym dzieckiem w żłobku, opracowanych przez psychologów współpracujących z siecią placówek TROSKLIWE MISIE.
4. Przestrzeganie przez opiekunów w żłobku zasad zawartych w kodeksie dowodzi osiągnięcia przez nich wysokich kompetencji wychowawczych i znajomości problematyki dotyczącej zagadnień ochrony dzieci przed krzywdzeniem.

Praktyki i zachowania dozwolone i niedozwolone w pracy z dziećmi.

1. Kontakt fizyczny – dotykanie dzieci.

W sytuacji zajęć i zabaw.

Opiekun ma prawo przytulać dziecko, sadzać je na kolanach, trzymać na rękach, stosować zabawy tzw. „paluszkowo-dotykowe”, bezpośrednio pomagać dziecku w wykonywaniu ćwiczeń sprawnościowych, zadań ruchowych, oraz zadań manualnych – tylko za zgodą dziecka.

W sytuacji ew. zagrożenia wypadkiem, kontuzją, urazem etc.

Opiekun ma prawo zdecydowanie, ale nie gwałtownie odsunąć dziecko od źródła zagrożenia. Ma prawo wyprowadzić dziecko, wynieść je w miejsce bezpieczne.

Ma prawo stanowczo, ale nie gwałtownie odebrać dziecku przedmiot zagrażający jego zdrowiu. O ile okoliczności pozwolą opiekun powinien wyjaśnić dziecku przyczyny swoich działań.

W sytuacji ratowanie zdrowia i życia dziecka.

Wszyscy pracownicy żłobka są okresowo przeszkalani w zakresie udzielania pierwszej pomocy dziecku w sytuacji zagrożenia jego zdrowia i życia. Wszyscy pracownicy żłobka mają prawo i obowiązek w w/w okolicznościach udzielić bezpośredniej pomocy dziecku. Sposób udzielenia tej pomocy jest uzależniony od rodzaju, stopnia i okoliczności zagrożenia jakiemu uległo dziecko.

W sytuacji wykonywania czynności pielęgnacyjnych.

Opiekun ma obowiązek wykonywać wszystkie czynności pielęgnacyjne przy dziecku takie jak:

- Mycie i pielęgnacja intymnych okolic ciała dziecka w sytuacji gdy się ono zanieczyści, zmoczy.

- Zmiana bielizny, ubranka, wymiana pieluszki dziecku.

Opiekun ma obowiązek systematycznie dbać o czystość rąk i buzi dziecka. W zależności od stopnia samodzielności dziecka opiekun je w tych działaniach wyręcza, pomaga, lub tylko kontroluje i wspiera wysiłki dziecka. Dziecko jest zawsze uprzedzane przez opiekuna o potrzebie i konieczności wykonania przy nim czynności pielęgnacyjnych. Nie jest też nigdy za zmoczenie się czy zanieczyszczenie karane, zawstydzane i ośmieszane. Czynności pielęgnacyjne wykonywane są przez opiekuna w sposób delikatny, spokojnie, bez pośpiechu, tak aby dziecko czuło się w tych sytuacjach bezpiecznie.

W sytuacjach rozbierania, przebierania do snu, ubierania.

W wypadku dzieci bardziej samodzielnych opiekun jedynie służy im pomocą w czynnościach ubierania i rozbierania – za ich zgodą. Dzieciom mniej zaradnym opiekun w w/w czynnościach pomaga w większym stopniu lub całkowicie je w nich wyręcza. Wszystkie czynności opiekun wykonuje w sposób delikatny, spokojnie, bez zbędnego pośpiechu, dbając o komfort dziecka.

W sytuacji leżakowania.

W miarę możliwości opiekun respektuje indywidualne przyzwyczajenia dziecka związane z odpoczynkiem i zasypianiem. Opiekun nie zmusza dzieci do spania. Dzieci niespokojne, rozdrażnione - o ile tego potrzebują przed poobiednim odpoczynkiem – opiekun uspokaja je jedynie delikatnie gładząc, trzymając za rękę, lekko kołyszając. Po leżakowaniu, jeśli istnieje konieczność wybudzenia dziecka, opiekun czyni to w sposób delikatny, spokojny zwracając się do niego po imieniu.

W sytuacji spożywania posiłków.

Opiekun nie zmusza dzieci do jedzenia. Opiekun zachęca dzieci do samodzielnego spożywania posiłku, swoją pomoc oferuje dzieciom, które o to poproszą. Opiekun ma obowiązek nakarmić dzieci, które nie potrafią samodzielnie jeść. Dzieci spożywają posiłki w spokojnej atmosferze. Każde dziecko je w swoim tempie i tyle ile chce. Opiekun karmiąc dziecko kładzie na łyżkę niewielką ilość pokarmu, tak aby dziecko mogło swobodnie go pogryźć – nie „zapycha” dziecięcej buzi jedzeniem. Opiekun karmiąc jest zawsze zwrócony twarzą w kierunku dziecka.

2. Środowisko miejsce pracy.

Przestrzeń, w której przebywa dziecko w żłobku musi być dla niego przyjazna i przestronna. Jej wielkość określana jest jako minimum powierzchni liczonej w metrach kwadratowych przypadających na jedno dziecko w żłobku. Przestrzeń w której funkcjonują dzieci musi być podzielona na odpowiednio duże obszary przeznaczone: do zabaw, odpoczynku, spożywania posiłków, dokonywania toalety. Pomieszczenia w których przebywają dzieci muszą być jasne, suche, ciepłe, funkcjonalne, systematycznie sprzątane i wietrzone. Sprzęty, zabawki, pomoce dydaktyczne muszą być opatrzone certyfikatem bezpieczeństwa.

Sprzęty, zabawki i pomoce muszą być dostosowane do wzrostu dziecka (mebelki, sprzęt ogrodowy) i do jego potrzeb rozwojowych (pomoce dydaktyczne, zabawki). Sprzęty, zabawki, akcesoria toaletowe muszą być systematycznie myte i odkażane.

3. Język i równe traktowanie.

Opiekun do dziecka zwraca się zawsze po imieniu. Mówi do dziecka spokojnie, nie podnosi głosu. Używa języka prostego, zrozumiałego dla dziecka, a zarazem poprawnego pod względem reguł językowych. Nie używa słów i wyrażeń nie cenzuralnych. Nie etykietuje dziecka, nie ośmiesza go i nie upokarza. Nie używa wobec dziecka przemocy psychicznej, nie grozi dziecku i nie straszy go aby uzyskać posłuszeństwo. Uprzedza dziecko o wszystkich swoich wobec niego zamierzeniach – nie stawia dziecka nigdy wobec tzw. faktów dokonanych. Nie ocenia postępowania rodziców dziecka w jego obecności. Nigdy nie pozostawia dziecka bez wyjaśnienia – tłumaczy swoje decyzje, przedstawia swoje racje. Nigdy nie pozostaje obojętnym na wyrażoną przez dziecko chęć nawiązania kontaktu, rozmowy. Zachęca i ośmiela dziecko do mówienia. Wszystkie dzieci traktuje jednakowo, bez względu na kolor skóry, pochodzenie, środowisko społeczne, tradycje kulturowe i religijne, status materialny, stan zdrowia, wygląd, zachowanie etc.

4. Dyscyplina.

Metody dyscyplinowania muszą być zawsze odpowiednio dobrane do wieku i poziomu rozwoju dziecka. Pochwała i zachęta powinny być najczęściej stosowanym przez opiekuna środkiem do osiągnięcia sukcesów wychowawczych. Dyscyplinowanie dziecka ogranicza się jedynie do koniecznego i konsekwentnego stawiania wobec niego granic – spokojnego wyjaśniania, co wolno, a czego nie wolno. Stosowanie dyscypliny wobec dziecka nie może naruszać jego godności i nietykalności osobistej. Kara nigdy nie dotyczy odczuwanych przez dziecko uczuć i emocji, jedynie wynikających z nich niepożądanych działań. W wypadku konieczności zastosowania kary nie może ona nosić cech przemocy fizycznej ani psychicznej w stosunku do dziecka.

5. Transport i przemieszczanie się.

Dzieci przebywające w żłobku pod opieką wychowawców nie opuszczają terenu żłobka w czasie swojego w nim pobytu. Dopuszcza się wychodzenie na spacer poza teren placówki, w mniejszych zespołach, przy użyciu wózków spacerowych i węgzy, tak, aby opiekunowie mogli w pełni czuć na bezpieczeństwie dzieci.

Dziecko opuszcza żłobek po zajęciach, jedynie w obecności rodzica lub pełnoletniego opiekuna upoważnionego do jego odbioru z placówki i spełniającego zarazem warunek trzeźwości i poczucia odpowiedzialności.

Jeżeli żadna z upoważnionych do opieki nad dzieckiem osób nie może odebrać dziecka z placówki w godzinach jej funkcjonowania, uruchomiona zostanie procedura przekazania dziecka ze żłobka do odpowiedniej placówki opiekuńczej.

Wszystkie sytuacje związane z przemieszczaniem się dzieci po terenie żłobka takie jak: zmiana pomieszczeń, zmiana grup, wchodzenie i schodzenie ze schodów, wyjście i powrót z ogródka żłobkowego odbywają się zawsze w obecności opiekunów. Dzieci najmłodsze w sytuacji przemieszczania się powinny być zawsze indywidualnie asekurowane przez opiekunów.

Grupy dziecięce podczas przemieszczania się powinny być podzielone na mniejsze zespoły, tak, aby opiekunowie mogli w pełni czuć nad bezpieczeństwem dzieci.

Opiekun zawsze uprzedza dziecko o konieczności zmiany miejsca, wyjaśnia jej przyczyny.

W trakcie przemieszczania się – o ile nie ma ono na celu ochrony zdrowia lub życia dziecka – opiekun dba o jego komfort, m. in. dostosowuje swoje tempo poruszania się do tempa dziecka, nie ponagla go, nie spieszy, jeśli trzeba trzyma za rękę.

W żłobku raz do roku obowiązkowo przeprowadzane są symulacje działań ewakuacyjnych na wypadek wystąpienia różnorodnych zagrożeń. Wszystkie dzieci i opiekunowie obecni w tym dniu w żłobku uczestniczą w próbnej ewakuacji przeprowadzonej zgodnie z procedurą obowiązującą w sytuacji rzeczywistego zagrożenia.

W wypadku nieprzestrzegania zasad kodeksu przez opiekuna w żłobku stosuje się procedury interwencyjne i zapobiegawcze takie jak w wypadku Polityki Ochrony Dziecka przed Krzywdzeniem. Są to kary regulaminowe w wypadkach nie noszących jeszcze znamion krzywdzenia dziecka, ale zagrażających jego dobru oraz kary dyscyplinarne, kiedy ma miejsce nie budząca wątpliwości sytuacja krzywdzenia dziecka.